

Kovács Gerzson Péter TÖREDÉKEK

A művész

szolgáltatásának terepe a jelen, ideje a jövő. Univerzális környezetéből mindent magába olvaszt: jót és rosszat egyaránt. A művész polihisztor szemben társadalmi környezete specialistaíval, akik csak egy - kiszakított - dolog virtuózai. A polihisztor önmaga az univerzum, amelyet újrateremt. Ez küldetése, feladata, ezért tanul, kérdez, kételkedik. . . A kiszolgáló csak reprodukál, a meglévő, ismert, "bevált", a kifizetődő újrateermelője. A kiterjedés nélküli, pillanatnyi jelenben él, a jelennek. Ezért is destruktív és reakciós.

Csak struktúra

Nem a működés formája, a működtető struktúra a vizsgálendő lényeg, mert nincs struktúrán kívüli lét: csak a hatalom által preferált,

az érdekeit szolgáló rendszer és az abból kiszorított, marginális helyzet.

Méreg

a kommersz, a felcímkézett, a tömegszórakoztató, az adminisztratív érvényesülő, az álművész, az álkérdésekkel előálló, a cinikus kérkedő, a hamis világokat kínáló, a gyermekeg, az infantilis, az identitászavaros, vagy éppen nélküli, a trendleső, a semmittevő, a haszonleső, a futószalag-eterő, a futópadon helybenjáró, a szalonradikális, a műveletlen, az önimádó, a tehetségtelen, a manír-kópiás, a bugyuta, a diva, a bonviván, az operett-pozőr, a magamutogató, a sztárvendég, az udvari megbotránkozttató, a brossúra-szövegelő, a bulvár híres, a gátlástalan, a hitetlen, az üres. . .

A szerző meggyilkolása

Ha egy felfogás valóság státuszát el lehet venni, magát a szerzőt is nemlétezőnek tekinthetik, ami szélsőséges szellemi és fizikai

hatalom alapját teremti meg.

Itthon lenni

Nem az a kérdés, korszerű-e ma itthon lenni, az ittlét ténye nem igényel minősítést! Itt vagyunk, hol!? Erről a világról kell szólni,

ezen a nyelven - ha tetszik, ha nem!

A műalkotás, mint a világ része

Az alkotás (folyamata) és eredménye (a műalkotás) az alkotó személyiségének része. Az emberi személyiség a világ része, azaz csupán azzal a saját világgal összefüggésben léteznek, amely éppen az ő jelenvalósága által válik jelenvalóvá. (Heidegger) Ez a kölcsönösségen alapuló rendszer azt mondja tehát, hogy - a műalkotás, mint a világ része, csak azzal a "saját", a műalkotás saját világával összefüggésben létezhetik, ami nem más, mint

- az emberi, társadalmi, kulturális és civilizációs közeg, hisz nem csupán csak azzal összefüggésben, de csak és kizárólag általa léteznek.

- Az az alkotó, aki kivonja magát környezetéből, figyelmét elfordítja tőle, létezésének alapjait szünteti meg.

- A hazugságokkal és hamis jelenvalóságokkal kereskedők, a menekülők és az embercsempészek meggyilkolják az időt, a történelmet,

a kultúrát, megszüntetik a közösségalkotás képességét.

- "A tünet maga lesz az életforma." (Szalai E.)

- "... a félperiféria, ahol élünk, az antiindividuumok társadalma lesz. . ." (Szalai E.)

A hagyomány kanonizál

A táncművészetben többféle hagyomány létezik egymás mellett. Minden hagyomány kanonizál, ami létezésének - hagyomány voltának -

alapja, egyben kizárólagosságra törekvésének forrása is. A kizárólagosság nem csak körön belül funkcionál, hanem kisugárzik a közönség felé is. Ezek a dogmákba, kánonokba kapaszkodó elzárt "szekták" fejlődésre képtelenek, általuk a táncművészet megfagy és demonstratívvá válik, de hitük továbbításával a nézőt is elzárják más utak, megközelítések, szemléletek, esztétika megismerésétől. Sem körön belül, sem azon kívül nem lehet egy kánon! Ha kell, legyen több, de jobb, ha nincs egyáltalán. A hagyományok művelőinek egymás felé kell fordulniuk, feladni kizárólagosságuk igényét, fel kell végre ismerjék összefüggőségüket és meg kell érteniük, hogy a hagyomány nem a változatlan és elszigetelt állandóságban él tovább, hanem a változásban, a kommunikációban, a diskurzusban, az interakcióban, az integrációban!

Összhang és poszt-kortárs

A posztmodern, a modernen túli, a modern és minden előtte létezett elutasításában határozza meg önmagát. Ez a negatív identifikáció,

az előzményeket támadó, ellenségteremtő gondolkodásmód mindig bizonytalan lesz, mert csak az elutasításban biztos, de arra nem ad választ, merre tart? A posztmodern másik, pozitív meghatározása a modernt meghaladó, de abból kifejlődő jelentés, amely tudomásul veszi előzményeit és alternatívákat keres a tovább vezető útra. Mindkettő tartalmazza a modern mindenkori lényegét: önmaga, az "épp most" meghaladásának koncepcióját - így aztán a posztmodern maga a modern. A kortárs táncművészet művelői is (általában) a negatív identifikáció technológiáját alkalmazzák, ennek megfelelően szükségszerű út vezet a csapdához: elutasítják előzményeiket, kiszakítják magukat az időből és környezetükből, bezárkóznak önmagukba és a kisajátítani kívánt jövőbe. A rögzült, a külvilágtól elzárt gondolkodásmód természetes módon vonja maga után a közönségüktől való teljes elszakadást, a forma öncélúvá válását, a kiüresedést, a narcisztikus individualizmust és végül a vállalt titulus, a kortárs teljes devalválódását. A TranzDanz tehát sem nem kortárs, sem nem posztmodern, hanem - alkossunk új kifejezést - poszt-kortárs, a pozitív modernitás része. Magatartás és műalkotás, ideológia és művészet összhangja az ellenségteremtő kortárs és pszeudo-posztmodern ellenében igenis létrehozható.

Illud Tempus

A sötétség magában hordozza a fényt, a csönd a hangot, a mozdulatlanság a mozgást, a legmélyebb pont a felemelkedést. Ezek, az egymással látszólag ellentétes kategóriák, egymás lényegi kiegészítői, csak együtt és egymás által létezhetnek.

A művészi függetlenség

Az önálló gondolkodás minden művészi tevékenység kiindulópontja, létfeltétele, kreatív, felfedező természetének alapja. A világ változik, tehát felfedezésére, azonosítására nagy szükség van. A valódi kortárs művészet (poszt-kortárs) a társadalom azon rétegéhez szól (vagyis az a réteg figyel rá, érti meg), amely tisztában van az aktuális hatalom törekvéseivel. A színpadi (művészi) üzeneteket látva, hallva "veszi a lapot".

(Azok, akiknek ezek a produkciónk nyitnák fel a szemüket - sajnos - nem járnak, nem hogy progresszív, de semmilyen színházba, galériába, stb.

Őket kielégíti a helyi hangolású "tittitainment" TV show)

Variáció nélkül nincs szelekció!

Ha nem jön létre változat, nincs, ami fejlődjön! A függetlenség a fejlődés alapja. A függetlenség elpusztítása, a kultúra fejlődésének meggátlója. Ez nem lehet egy kormány politikai programja, vagy ha az, azt fel kell ismerni és szót kell emelni ellene. A gyengéket a hatalmi gravitáció magához rántja, és klienssé teszi őket. Felemeli, pozíciókba helyezi (aktuális sztár státusz, pénz, médiaszereplések, fesztivál meghívá-sok...), majd lelöki - és ott állnak üres zsebbel, fejfel, lélekkel. Most a hatalom arról próbálja *meggyőzni azokat, akiket megtapos, hogy ami történik velük, az nekik nagyon jó, s itt az ideje, hogy még élvezzék is.* (Krajczár Gyula - Népszabadság 2001 jan. 5.)

A statikus dinamizálása

Nem az a legalapvetőbb kérdés, hogy mit csináljunk az európai vagy a "globális kultúra" hatásaival, hogyan ötvözzük azt a saját hagyományos kultúránkkal, ahogy ma a banalitások szintjén ez megfogalmazódik, nem, a lényeges az, hogy én és a mai magyar (angol, német, amerikai stb.), aki ki tudja már mióta, elveszetten bolyong ebben a konfliktusban, megtalálja a saját útját! Hiszen teljesen nyilvánvaló, hogy a tradicionális kultúra nem más, mint a személyes út, amely elvezet hozzá.

Mert belőle ered, s máig járható, követhető. A kultúra csak akkor lesz valóban kultúra, ha valakiben megtestesül. A kívülmaradás ezen a világon, a múzeumba záró "autentikusság", a kultúrát veszti el, mert a kultúra valami eleven dolog, ami az emberben (a mai modern emberben) továbbélve megjelenik. Csak az a hagyomány, amely ebben a mai modern emberben hagyománnyá lesz, s az nem, amely jó esetben megfelel az erre a hagyományra vonatkozó akár legautentikusabb kritériumoknak. A művésznek az a dolga, hogy a bonyolultból az egyszerűhöz jusson el, de közben ne hagyjon ki egyetlen szükségszerű, közbenső lépést sem. Az a dolga, hogy behatoljon az alapvetőbe, hogy eljusson az alapvetőig. És az: az egyszerű. Vagyis a "fametszet". A fametszet az "alapvető" megfogalmazója és felmutatója. A fametszet az egyszerű megjelenése.

A fametszet korszak-közi, kultúra-közi médium, a kultúra folyamatának közvetítő közege, polivalens, többértékű kulturális eredmény, s ezzel a tradíció és modernitás összekapcsolója. A fametszet az összekapcsolás absztrakciós technikája. A fametszet a tradicionális/modern kultúra stílusa, formája, "anyanyelve" (L. S. Senghor: a tradicionális tánc a kortárs megvalósítás nyelvtana.) Fametszet és mozgás: a statikus dinamizálása. A TranzDanz válasza ezért a változásra nem a változatlanság, vagy az "alapvető" megváltoztatása, hanem éppen - saját mai eszközei, tehetsége és azonosulása révén - az "alapvető" folyamatosságának megőrzése. Így lesz a "fametszet" kultúránk stabilitásának egyik eszköze a változásban. A bizonytalanság ugyanis elveszít bennünket az időben, nemcsak a múltat, de ez által elveszítjük a jelent is. Mindig csak a következő, kiterjedés nélküli pillanat van meg, már a most sem létezik. Így veszítjük el magunkat az azonosíthatatlan mindennapi életben, s válunk tetszés szerint manipulálható tárgyaivá bárminek és bárkinek. A katarzis a tradíció bomlásából és a modernitás megjelenéséből keletkező identitás-válság, identitás-hiány megéléséből következnek. A Tradíció/Modernitás problematika nem egy művész, nem egy, véletlen és megkülönböztetést kereső ötlete, mivel az identitás-vesztés társadalmilag széles körben érvényesülő jelenség, s relevanciája a feldolgozás potenciális hatásának forrása. A korszak a gazdasági-, társadalmi-, kulturális átalakulás, s benne a kulturális identitás meggyengülésének, átalakulásának, új identitás kialakításának korszaka, amelyben együtt él tradíció és modernitás. A korszak koreográfusának az a feladata, hogy bemutassa a kettő ötvöződését a kultúra hagyományozódási folyamatában. Munkánk során nem lehetünk hívei semmilyen fundamentalizmusnak (nem zárkozhatunk be a megkövült, önmagát hibásan autentikusnak tituláló néptáncba, nem engedhetünk a néptáncot piacosító etno-giccsnek, ahogy a kortárs-tánc kiüresedett és szintén "klasszifikálódott", formalista irányzatainak sem), de ugyanígy elutasítjuk a pszeudo-posztmodern konceptualista blöffjeit is. A TranzDanz pályája erre épül, számunkra ez a - most már használjuk az új terminust - "poszt-kortárs-tánc" jelentése és tartalma. Egyik nézőpontnak sem rendelhetjük alá a másikat, ezért egyetlen, kölcsönható folyamat részeiként kezeljük őket, világos számunkra, hogy a valóságban is ez történik. A szabadság, autonómia, racionalitás, megértés alapértékei nélkül nem gondolható el sem a TranzDanz művészetének eszmeisége, sem független alkotókörkénti létezése. Szellemi tőkénk, eredetiségünk és hitelességünk forrása az, hogy szabadon gondolkodhatunk, dolgozhatunk. A tudatosságot a művészi gondolkodás legfontosabb követelményének tartjuk. Kezdetől fogva következetességgel reflektálunk saját művészi pozíciónkra és előadói gyakorlatunkra, s ennél fogva hasonló igényünk van a visszatekintésre, befutott szellemi pályánk folyamatos tudására. A gondolkodás megélésének, praktikus konzekvenciái vállalásának normája ebből a szellemi és morális megfontolásból fakad. Tudom, nem tetszik ez mindenkinek. Különösen nem a tánc-világ szélső pozícióit elfoglalóknak: a tradíció kizárólagosságát hirdetőknak, a változások elutasítóinak, ill. a változást abszolutizáló ál-modernistáknak. Számunkra a változás múltat-jelent-jövőt vegyítő összetett folyamat, úgy állunk a jövő oldalán, hogy tudjuk: a múlt nem mögöttünk, hanem bennünk, a jelenben van.

Ezért mondhatjuk, hogy a korszakok közötti átkötés, a megértés, a megegyezés éthosza táplálja a TranzDanz szellemét. Bízom álláspontom elfogadhatóságában, vagyis abban, hogy esetleges vita-partnereim, de a koreográfiákban megfogalmazott gondolatokkal, esztétikával és anti-esztétikával egyetértők is végiggondolják, amit mi végiggondoltunk. A koreográfiai érvelés, a sokoldalúbb, teljesebb indoklás felvilágosult normája így lehet kultúrateremtő, közösségteremtő, szabadságtéremtő elv.

Balassa Péter, Charles Jencks, Chris Garratt, Dr. Kovács Sándor, Hankiss Elemér, Samuel P. Huntington, Lengyel László, Pesovár Ernő, Szalai Erzsébet, Szilágyi Ákos, Richard Appignanesi, Robert M. Pirsig, Umberto Eco és még sokan mások írásait olvasva, belőlük merítve, általuk is inspirálódva születtek a fenti töredékek.

A TranzDanz produkcióiban az elmúlt 20 év során közreműködő táncosok, színészek, zenészek, zeneszerzők, technikusok, grafikusok, filmek, fotósok, jelmez- és diszlettervezők

táncosok, színészek
Bakos Gabriella
Chen Si Yun
Dóczy Péter
Duda Éva
Elysa Wendy
Emma Redding
Értl Péter
Fekete Hedvig
Gera Anita
Horváth Csaba
Isabelle Lé
Karácsony Éva
Kántor Kata
Kocsis László Szunyog

Kun Attila
Medve Nóri
Nemes Zsófi
Péntek Kata
Szappanos Tamás
Széll Márta
Szilvási Károly
Takács Marina
Tokai Tibor
Tomba Attila
Tóth Rihárd
Vámos Veronika
Végső Miklós
Venekei Marianna
íj. Zsuráfszki Zoltán
Yan Xiang Yi
Yu Mei Wah

zenészek,
zeneszerzők
Alexander Balanescu
Árendás Péter
Árvai György

Baló István
Benkő Róbert
Budai Sándor
DJ Csodafarkas
Doór Róbert
Dresch Mihály
Éri Péter
Geröly Tamás
Grencsó István
Kovács Ferenc
Lőrinszky Attila
Mester László
Novák Csaba
Oláh Kálmán
Ökrös Csaba
Palotai Zsolt
Porteleki László
Sáry László
Sipos Mihály
Szandai Mátyás
Szelevényi Ákos
Tabányi Antal
Temesvári Balázs

díszlet, jelmez,
grafika, film, fotó
Babarczy Dalma - grafikus designer
Bácsi Róbert - fotó
Bodnár Enikő - jelmeztervező
Breckl János - jelmeztervező
Csillag Pál - fotó
Czakó Zolt - grafikus designer
Dusa Gábor - fotó
Ernst Süss - film, videó
Hapák Péter - fotó
Harasztly István - szobrászművész
Hübner Dorka - grafikus designer
Jankura Péter - film, videó
Karácsonyi Attila - grafikus designer
Kaszim Tarek - film, videó
Kása Béla - fotó
Kovács Emese - jelmeztervező
Koncz Zsuzsa - fotó
Ménés Ági - grafikus designer
Salamon Eszter - jelmeztervező
Sára Júlia - film, videó

Smidu - film, videó
Schéner Mihály - diszlettervező
Sebestyén János - díszlet, grafika
Szűcs Edít - jelmeztervező
Vayer Tamás - diszlettervező
Szigethi Dóra - jelmeztervező

technikusok
Balogh István
Báthory Zsolt
Elek János
Hajás Attila
Komonót János
Kovács Gábor
Kormosói Róbert
Pallagi Mihály
Papp Zoltán Joe
Payer Ferenc
Pető József
Tamás Gábor
Vizi Miklós

Kovács Gerzson Péter koreográfus, látványtervező

A néptáncos múlttal bíró KGP 1987-ben alapította meg kortárs táncegyüttesét (első előadásuk a Tranz Tánc a Szkénében volt az alapítás évében), az idén 20 éves TranzDanz-t, ezt a "társulat nélküli társulatot", amely produkcióról-produkcióra újjászerveződik, megújul. A koreográfus mindig az adott előadáshoz leginkább illő karaktereket, alkotótársakat hívja meg a táncvilág különböző ágazataiból (klasszikus balett, kortárs- és néptánc), így az együttes táncosa volt többek közt Fekete Hédi, Kántor Kata, Horváth Csaba, Tóth Rihárd, Tokai Tibor, Venekei Marianna, Lukács András. . . Zenészként, zeneszerzőként a társulattal dolgozott Dresch Dudás Mihály, Lőrinszky Attila, Kovács Ferenc, Sáry László, Árvai György, Szelevényi Ákos, Éri Péter, Alexander Balanescu . . .

KGP 1989-től 3 évig Franciaországban dolgozott a Ballet du Fargistan táncos-asszisztenseként, majd ismét Magyarországon, folytatta a TranzDanz-zal megkezdett munkát. 1992-ben a világ legrangosabb kortárs koreográfiai versenyén, a Rencontres Choreographiques Internationales de Bagnolet-en (Párizs) elnyerte az ADAMI Előadói Díját és a Zsúri Zenei Különdíját, így máig az egyetlen magyar díjazottja a versenynek. 1993-ban a Fővárostól az év Legjobb Alternatív Produkciója Díjat kapta. A CO-AX című produkció 2000-ben a III. Országos Kortárs Összművészeti Fesztiválon a zsúri Előadói Díját, 2001-ben a IV. Fesztiválon a Coda című produkcióval a zsúri Produkciós Díját, és a darab táncosa - Vámos Veronika - a Legjobb Táncosnő Díját, a Magyar Stúdiószínházi Műhelyek XIII. Fesztiválján a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma megosztott alkotóközösségi díját, a darab zeneszerzője - Dresch Mihály - a legjobb zenéért járó díjat kapta. 2003-ban a Tánc Fesztiválján Kovács Gerzson Pétert a Legjobb Férfi előadó Díjával tüntette ki a Jancsó Miklós filmrendező vezette zsúri. Az együttes a hazai előadások mellett játszott többek közt Londonban, Leichesterbén, Birminghamban, Krakkóban, Bukarestben, Tel Avivban, Zágrábban, Koppenhágában, Berlinben, Hamburgban, Lipcsében, New Yorkban, Frankfurtban, Szingapúrban, Montréalban, . . .

KGP látványtervezőként - a TranzDanz mellett - dolgozik kortárs tánc produkciókban, drámai színházakban, a Magyar Állami Operaházban, a Pécsi Balettel, a Győri Balettel, a Magyar Állami Népi Együttes társ-rendezője, látványtervezője . . .

2006-ban a magyar tánc-szakma Harangozó Gyula-díjjal, a hazai kortárs tánc független szakértőiből álló zsúri Lábán Rudolf-díjjal tüntette ki. A KGP által megalkotott, magyar és kárpát-medencei néptáncokon és kortárs technikákon alapuló innovatív, integratív táncnyelv a magyar kortárs tánc egyik meghatározó irányzata. Műveiben a - mára devalválódott és valóságtól eltávolodott - "kortárs" ismét értelmet nyer: az alkotót és nézőit körülvevő világ aktuális kérdéseit veti fel és keres rájuk választ. Mindezt a kultúra folyamatossága, a hagyomány és modernitás egymást kiegészítő egysége jegyében teszi. KGP és a TranzDanz művei magyarok, európaiak és globálisak, személyesek és közösségek, provokatívak és megértők, transzcendentálisak és praktikusak egyszerre.

Kovács Gerzson Péter alkotásai

• Tranz Tánc	1987/88	Szkéné •
• Tranzit Bár	1990	Menagerie de Verre - Paris, Szkéné •
• Ideiglenes Cím	1992	Petőfi Csarnok, MU Színház • Bagnolet ADAMI Díj, Zenei Különdíj, 1993-ban Legjobb Alternatív Produkció
• Astral Évek	1993	Petőfi Csarnok, MU Színház • magyar-angol-francia koprodukció
• December 21	1993	MU Színház •
• Profana	1994	MU Színház • magyar-angol koprodukció
• VIB I, VIB	1995/96	MU Színház • magyar-angol koprodukció
• In Sol	1996	MU Színház • multimedia
• Imago Mundi	1996	MU Színház •
• CLIP	1997	MU Színház • koprodukció a Magyar Állami Népi Együttessel
• Illud Tempus	1997	MU Színház •
• A járvászeszékázóban lejátszódó	1998	apritási folyamat elemzése MU Színház •
• CULT	1998/99	MU Színház •
• CO-AX	1999	MU Színház • 2000-ben Veszprémi Összművészeti Fesztivál Elődíj
• Coda	2001	MU Színház • 2001-ben Veszprémi Összművészeti Fesztivál Alkotói Díj, Magyar Stúdiószínházi Műhelyek XIII. Fesztiválja megosztott fődíj
• Sziklarajzok	2002	MU Színház • Budapesti Őszi Fesztivál koprodukció 2003-ban a Tánc Fesztiválján KGP a legjobb férfi előadóművész díját nyerte
• Coda II., III., IV.	2004	MU Színház •
• Tranzit	2004	Trafó • koprodukció a Trafó KMH Kht-val KGP a darab alapján Laban Rudolf-díjban részesült
• In Sol - In Luna	2005	MU Színház, Millenáris •
• Évadzáró	2005	MU Színház • Árvai - Harasztj - KGP koprodukció
• Ghost exchange	2006/07	MU Színház, Esplanade - Szingapúr • koprodukció a szingapúri Arts Fission Co.-val
• Bankett	2006	Trafó • koprodukció a Trafóval, a Budapesti Őszi Fesztivállal és a MÁNE-val
• Időben	2006	MU Színház • Balanescu-Sipos-KGP a Magenta című műsorban
• Hic et nunc	2007	MU Színház • Szeleveníyi - KGP a Magenta II. című műsorban

térspecifikus alkotások

• Tranzit Bár	1990	Párizs - Menagerie de Verre •
• Búcsú	1991	Budapest - Váci utca •
• Teremtés	1992	Budapest - Párisi udvar •
• Deus ex Drezina	1995	Budapest - Földalatti vasút •
• An Bar	1999	Budapest - Mücsarnok •
• Enigma	1999	Budapest - Mücsarnok •
• Rítus	1999	Budapest - Történeti Múzeum •
• Axis Mundi	2007	Berlin - Collegium Hungaricum •

filmek

• Ideiglenes Cím	1992	20 perc, BETA, MTV •
• VIB/sex	1995	6 perc, BETA, TranzDanz •
• Astral	1996	17 perc, 35 mm színes, Forum Film •

egyéb

- Katona József Színház: Brian Friel - *Pogánytánc* - koreográfia •
- Duna Művészegyüttes: *Amazonok és Madonnák* - koreográfia •
- Duna Művészegyüttes: *Paraszt Dekameron: Az én kis vörös kakasom* - koreográfia •
- Bárka Színház: Spiró György - *Fogadó a nagy kátyúhoz* - koreográfia •
- Szegedi Nemzeti Színház: Peter Shaffer - *Equus* - koreográfia és fényterv •
- Szegedi Nemzeti Színház: G.B. Shaw: *Szent Johanna* - koreográfia és fényterv •
- Magyar Állami Népi Együttes: *Földön apám fia volnék* (2004 Thália Színház) - társrendező, látvány- és fénytervező •
- *Pannon freskó* (2005, Művészetek Palotája) - társrendező, koreográfus, látvány- és fénytervező •
- *Örök Kalotaszeg* (2005 MÁNE színház) látványtervező •
- *Kincses Felvidék* (2006 Művészetek Palotája) rendező, látvány- és díszlettervező •
- *Magyar Concerto* (2007-es USA turné) társrendező, látványtervező, koreográfus •
- Artus Színház: *Retina* (2004 Artus Stúdió) - szereplő •
- MU Színház: *Évadzáró* - Harasztj, Árvai, KGP (2005) koreográfus, fénytervező •

fénytervek

- Budapest Táncegyüttes: *Drakula, Gypsy Spirit* (Nemzeti Táncszínház) •
- Magyar Állami Népi Együttes: *Menyegző, Veszett világ* •
- Magyar Állami Operaház: *Porcelán bölcsek, Beszélő testek, Kaleidoszkópok* •
- *Súlyos suhanások* (Erkel Színház) •
- Nemzeti Balett Stúdió: *Me, myself and I* (2004), *Fragilité* (Venekei Marianna 2007) •
- Győri Balett: *Panta Rhei* •
- Pécsi Balett: *Vágóképek, Carmen, Támad a szél, Játék-terek, A csodálatos mandarin* •
- *Diatörő* (Pécsi Nemzeti Színház) •
- Egerházi Attila: *Dialógusok diagonálban* (Új Színház), *Fellegajtók* (2007, MüPa)
- Budapest Táncszínház: *Fehér lótszok, Évtized* (MU Színház) •
- (m) színház: Botho Strauss - *Kicsi és nagy* (MU Színház) •
- Várszegi Tibor - *Hírnökök* (MU Színház) •
- Fekete Hedvig - *Vonat* (TRAFÓ) •
- Horváth Csaba - *Dual* (MU Színház) •
- Vámos/Horváth: *Botoló* (Thália Színház) •
- Kovács Ferenc: *Magony* (MU Színház)
- Lőrinszky-Kathy Horváth - *Töredékek, ...* (MU Színház) •
- Venekei Marianna: *Türelem - Játék* (TRAFÓ), *Fragilité* (Erkel Színház) •
- PR-Evolution: *7, Totem, Visible shape* (TRAFÓ) •
- *A csodálatos mandarin* (2006 Művészetek Palotája) •
- Duda Éva: *Húsba tépve* (TRAFÓ) •
- Szabó Réka: *Lomtalanítás* (MU Színház) •
- Merlin Színház: *The abyss within* (2004) •
- Debreceni Balett: *Szív küldi* (2005), *Mirabelle* (2006), *Zárt függönyök* (2006) •
- Dunaújvárosi Bartók Táncszínház: *Ballada a vasgyárról* (2005), *Fiatal koreográfusok estje* (2006) •

szakmai díjak

- TranzDanz-díj 2004 •
- Harangozó Gyula-díj 2006 •
- Laban Rudolf-díj 2006 •